

ת"ד 3358/10/14 - מדינת ישראל נגד אורין בן חיים

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה

29 ינואר 2017

ת"ד 14-10-3358 מדינת ישראל נ' חיים

פרק 415148/13

לפני כבוד השופט בכירה אטלייא וشكון
המאשימה מדינת ישראל

נגד
אורין בן חיים
הנאשמים

nocchim:

ב"כ המאשימה: עו"ד חלק רחל

ב"כ הנואשם: עו"ד כהן שלמה

הנאשם עצמו

החלטה

הנאשם אשר לפני, הורשע עפ"י הודהתו בעבירה של הפקלה לאחר פגיעה בנויגוד לסעיף 64(ב) לפקודת התעבורה, יודגש כי מדובר בתאונת אשר התרחשה ביום 13.9.18 בסמוך לשעה 00:30 עת פגע רכב הנואשם בהולך רגל, אשר חזה את כביש 57, במקום שלא הוסדר לח齐יה.

כתב האישום איןנו מייחס לנואשם אשמת גרים בתאונת!

כבר בישיבה מיום 15.7.19 הסכים הנואשם לפסילת רישיון נהיגתו ל目的在于 היליכים המשפטיים בתיק זה.

ביום 15.7.19 הודה באשמה, ונשלח לקבלת תסקירות שירות המבחן.

בהמשך, בעקבות מצאי הتفسיר ותיעוד רפואי, אשר הונח בפני, הורתתי על העמדתו לאבחן ע"י ועדת איבחון לפי חוק הסעד (טיפול במפגרים) תשכ"ט 1969.

מתחם הענישה ההולמת

עמוד 1

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין - verdicts.co.il

עבירות הפקרת הינה עבירה המואופיינת בכשל מוסרי חברתי.

עבירה זו, חותרת תחת יסודות הסולידריות החברתיות המכחיבת אדם, גם ללא קשר למעורבותו בתאונה או לאחריותו לתוצאותיה, לעצור ולהגיש עזרה בין במישרין, בין ע"י הזעקה כוחות הביטחון.

עדותת מקום התאונה, אף מחייבת באפשרות לחקור נסיבותה ומשבצת מצאים פיזיים במקום התאונה.

בימה"ש העליון, שב וחזר על כך שלעבירה זו כיעור מוסרי, ופגיעה במרקם החברתי שיסודו בסולידריות ובציותות שלטונו החוק.

ראה בעניין זה-

רע"פ 3626/01 ויצמן נ' מדינת ישראל

ע"פ 5008/08 סומך נ' מדינת ישראל

ע"פ 1977/05 גולה נ' מדינת ישראל

עמדת התביעה:

באת כוח המדינה, ביקשה לקבוע כי מתחם הענישה הולם נع בין 10 חודשים מאסר לבין 36 חודשים בגין הנסיבות שלפניינו.

ה התביעה ה奉תה לע"פ 59/14 פרלמן נ' מדינת ישראל

ע"פ 1825/14 סרבחן נ' מדינת ישראל

עפ"ת 63622/11/15 עויידה נ' מדינת ישראל

הסגור:

ambilקש לקבוע כי מתחם הענישה נע בין של"ז למאסר בדרך של עבודות שירות ומפנה ל-

תד 12-10-6602 מדינת ישראל נ' ספנוב

ת.פ. 07-10-35001 מדינת ישראל נ' אבשלום אטהרי

וכן, לדבריו של כב' השופט זילברטל בע"פ 3754/14 פלוני נ' מדינת ישראל בו נאמר בין השאר כי:

"ואולם, אין לומר שלא היו מקרים בהם נגזרו עונשי מאסר בעבודות שירות בעבירות הפקרת... גם לאחר התקיקו בפקודה".

לאחר שבחןתי מכלול הפסיקה וטיעוני הצדדים, הריני קובעת כי המתחם העונשי לעניינו, הינו -

עמוד 2

מאסר לתקופה הנעה בין 6 חודשים ל-36 חודשים, ופסילה בין 24 חודשים ל-36 חודשים.

אשר למקומו של הנאשם במתחם -

באת כוח המדינה הcriה "בעיתיות מסוימת העולה מן החקירה" וביקשה לגזר על הנאשם 12 חודשים מאסר...
במקביל צינה כי ערוה לכך שההתאונת התרחשה קודם תיקון החוק בעניין הפקחה.

אצין, כי לעומת עניין עדמת המדינה בתיק דומה אשר נדון בפניו ובו מלבד איורע הפקחה, הורשעה הנאשם בעוון
גרימת שתי תאונות.

הראשונה - נושא הפקחה והאחרת במהלך הימלטתה ממוקם התאונת.

הכוונה ל- ת.ד 15-04-4870, מדינת ישראל נגד עפיק סואר.

בו הוגג בפניי, הסדר טיעון אשר במסגרתו - טענה המדינה לרף עליון של 6 חודשים מאסר שירוצו בדרך של עובדות
שירות, ואילו הסגנור ביקש להסתפק בעונש של"צ....

בבואי להשווות עניינו של הנאשם הניצב בפניי לעניינה של עפיק שואר הנ"ל, מצאתי כי לגבי הנאשם הנוכחי יש 2
שים קולים נוספים שיש לשקלול לקולא -

1. חוסר אשמה בגרימת התאונת.

2. מצבו הגוף אישיותו החריג.

כבר בראשית הדיונים, רמז הסגנור על בעיתיות באישיותו של הנאשם. הופעתו החרידתית ותולדות חייו.

bihem" שנדרש לנושא זה בישיבה מיום 1.6.15 - דעת עקא - לאחר שיחה קצרה עם הנאשם, נחה דעתך כי אין בעיתיות
בהתנהגותו ובופעתו מגעה כדי פגמ בקשר המשפטי, ולפיכך הורתה על המשכת ההליכים שב החלטי ביום 1.6.15
הן"ל, קבעתי כי לא מצאתי מקום להורות על אבחן,

אלא שבמקביל קבעתי, כי ניתן יהיה לשוב ולהידרש לנושא זה בהמשך.

משהונחה בפניי המלצה שירות המבחן, משהונח בפניי תיעוד רפואי עדכני, ולמרות שהצדדים סיימו טיפוליהם, לנוכח
מראה עניין התרשמי בדבר חריגות כלשהיא בנאשם, אשר הצריכה אבחן נוסף.

מסיבה זו הורתה על קבלת חוות דעת של ועדת אבחן לפי חוק הסעד (טיפול במפגרים) תשכ"ט 1969.

עתה, בנסיבות זמן זו הגיעתי למסקנה כי מדובר בנאשם אשר עלול "שלא לשroud" תקופה מאסר בין כותלי בית הסוהר.

مفצת צנעת הפרט לא יצאתי האמור בתיעוד רפואי, בתסקיר ובקביעת ועדת האבחן, הדבריםبعد עצמן.

במקביל, השkil הנאשם ליותר על רישון נהיגתו לצמיות.

עמדת הנגע בתאונת הונחה בפניו ולדברי ב"כ המדינה: "אין לו עניין בהחמרה עם הנאשם. הוא מבקש אף להקל עם הנאשם".

ראה עמ' 10 לפרוטוקול, שורה 12.

משעה שהנאשם מוותר על רישון נהיגתו לצמיות, בכך גילה הפנמה מלאה של טעותו וכן הכרה בחומרה המוסרית הנלוות לכך.

מכאן ואילך, יש ליתן דגש לעניין שיקומו.

סוף דבר

1. הריני מורה על פסילת רישון נהיגת הנאשם לצמיות.

2. הנני גוזרת על הנאשם, 6 חודשים מאסר אשר ירכזו בפועל, והיתרה על תנאי שבמשך 3 שנים לא יעבור עבירות הפקרה, או עבירה של נהיגה בפסילה, או עבירה על תקנות 144, לתקנות התעבורה.

3. הריני מורה כי עונש המאסר אשר הוטל עליו, ירכזה בדרך של עבודות שירות במסגרת בית"ח לניאדו בנתניה.

הנאשם יועסק 5 ימים בשבוע, 8.5 שעות עבודה יומיות.

ביום 30.4.17, על הנאשם להתיצב לתחילה רצוי עונש המאסר כפי המפורט בסעיף 5 לחווות דעת הממונה.

הריני מזהירה את הנאשם כי אם לא ירצה העבודות כנדרש, ישלח לרצוי יתרת העונש בין כותלי בית הסוהר.

בשל מצבו הרפואי, ובשל מצבו התעסוקתי, כפי שעלה במעקב מתמשך, שהרי הדיון בתיק זה נמשך תקופה ארוכה, מצאתי לנכון כי אין לגזור קנס כספי/פיזי.

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתנה והודעה היום ב' שבט תשע"ז, 29/01/2017 במעמד הנוכחים.

הוקולד על יישננה במנדל